

Max¹

Holdas Lente egy napra kölcsönkapta Sugár Villótól Maxot, a férfit.

A két fiatal nő kezdő egyetemistaként a gazdasági karon ismerkedett össze. Tanulmányaik idejére aztán közös albérletbe is költöztek. Később, a pályakezdéssel járó nehézségek távolabb sodorták őket egymástól, nem ugyanabban a városban jutottak álláshoz. Ritkábban találkoztak, a sorsközösség érzése azonban megmaradt közöttük. Telefonon és interneten tartották a kapcsolatot. Ha idejük engedte, nagyjából havonta egyszer, személyesen is találkoztak.

Úgy alakult, hogy Villó egész napos tanácskozáson vett részt Lente városában. Arra jutottak, Maxot a gazdasági fórum kezdete előtt kiteszi Holdas Lenténél. Ha végzett, érte megy. Egyébként is felvetődött már, végső ideje, hogy Lente kipróbálja egy férfit. Ez az alkalom így éppen kapóra jött.

Villó szombat reggel, egy hűvös, tiszta novemberi napon érkezett Maxszal. Egy percre kiszállt az autóból, üdvözölte Lentét. Magas, karcsú nő volt. Fekete őszi csizmát viselt, teveszínű gyapjú kabátja gallérján leomlott sima, fénylő, festett fekete haja.

Csak mondd neki, mit szeretnél. Mindent megért, magyarázta Sugár Villó. Barátnője fülébe súgta: *Mára a tiéd. Kísérletezz vele. Ne fogd vissza magad!*

Beszállt, integetett, elhajtott.

Lente, aki alacsony, barna hajú, kék szemű, telt ajkú lány volt, Maxszal először az udvari munkákat végeztette el: tisztítsa meg a

---

¹ A szerző a szöveg megírása idején a Nemzeti Kulturális Alap Gion Nándor alkotói támogatásában részesült.

kertet, rendezze a ház környékét, takarítsa ki a kutyaketreceket. Kapott egy sötétkék munkaruhát.

Max a tárolóhelyiség pókhálós sarkából előhozta a kerti szerszámokat: gereblyét, ágvágót, lombseprűt, metszőollót. Meglátott egy pár szürke, gumírozott kesztyűt. Üres, fekete nejlonzsákokra bukkan egy régi fapolcon.

A férfi lemetszette a fákról a hosszúra nőtt gallyakat. Az ágdarabokat a földön, a fűcsomók között heverő többivel együtt egy kupacba gereblyézte. Halmokba kotorta a lehullott és földre tapadt leveleket. Zsákba szuszakolta a lapos levéldombocskákat. A gallycsomókat az utcai konténerbe gyömöszölte a levéllel teli zsákkal együtt.

Lente a laptopja előtt ült a nappaliban, a Facebookot nézegette. Az egér görgőjével húzgálta fel-alá a hírfolyamsávot, ugyanakkor az ablakon keresztül a dolgozó, kölcsönkapott férfit is szemmel tartotta.

Amikor végzett a kerttel, gallyakkal, levelekkel és effélékkel, Max a kutyaketrec kitisztításához kezdett hozzá. A keverék állat az óljába kotródott, onnan méregette gyanakodva az idegent.

A repedezett kutyaszardarabok szivaracsonkokra emlékeztettek. Lapátra seperte a piszkot, majd a konténerbe süllyesztette. Max jelezte, elkészült a rábízott feladattal. Leült a kerti padra.

Lente szólt a férfinak, hogy elmennek a folyópartra. Sétálni fognak kettesben.

Max magas volt, sportos, haja egyforma rövidre nyírva. Alapvonaiban lényegében ugyanolyan, mint az összes többi férfi. Beültek a nő lángvörös, metál fényű Volvo XC 60 típusú gépkocsijába. Szél nem fúj, sütött a nap. Gomolyfelhők lebegtek az égen, mint kék mosdó oldalán a megkeményedett fogkrémfoltok.

Holdas Lentének csak most tűnt fel, hogy a férfi eddig nem szólalt meg.

Tudsz beszélni?, kérdezte a nő.

Persze, mondta Max.

Ki tanított meg rá?, érdeklődött Lente.

Villő sokat foglalkozott velem, válaszolta Max. *De mielőtt hozzákerültem volna, már a férfitelen is voltak néhányan, akik beszéltek. Főleg azok, akiket visszacseréltek. Ők a gazdájuktól megtanultak.*

Holdas Lente vezetés közben gyors oldalpillantásokat villantott Max felé.

24 *Mióta vagy Villónél?,* kérdezte.

Nagyjából két éve, mondta Max. Magyaráztatképpen hozzátette: Használtmodell-beszámítással hozott el.

Ez mit jelent?, érdeklődött Holdas Lente.

Max láthatóan elmerült az autóüvegen kívüli látvány szemlélésében. Az őszi fákat nézte, melyek sötétbarna, sűrű szálkás halgerinczekre emlékeztettek. Figyelte az út két szélén mozgó emberalakokat.

Az előző férfit, akit korábban használt, fokozatosan kiismerte és meguntta, válaszolta Max. Ezért Villó visszavitte a telepre. Ott felbecsülték az árát. Aztán némi ráfizetéssel megvásárolt engem. Ezt jelenti a használtmodell-beszámítás.

Hm, csodálkozott Lente.

Közeledtek a folyóparthoz, elhagyták a város lakóövezetét. Sárfojtos aszfaltúton suhant a Volvo. Az útszéli tócsákban, mint széttört tükördarabokban, egy-egy szabálytalan alakú égboltrészlet kékllett. Lente luxusautója olyan benyomást tett, mint egy mitológiai keveréklény: a motorháztető a hűtőrácscsal és a keskeny fényszórókkal egy kigyó fejére, az autó közepe és hátulja egy orrszarvú törzsére hasonlított.

A nyaralók és táborhelyek közötti keskeny ösvény kezdeténél leparkoltak. Lente intett Maxnak, hogy kövesse.

A nő fehér téli kabátot viselt és sötétkék leggings nadrágot, mely combjaira feszült, kiemelte feneke kettős domborulatát. Műbőr válltáskát szorongatott a hóna alatt.

Holdas Lente előkereste okostelefonját. Fotózni kezdett. A fényben úszó lombokat, a nyaralók teraszának rozsdafoltos korlátját, a mohos fatörzseket, a strand csapzott bambusz napernyőit, a parton heverő csónakot, ami kicsit olyan volt, mint egy nyitott koporsó.

Lente kellemes arcot öltött magára, készített néhány szelfit. Lassan visszasétáltak a Volvóhoz. Nem szóltak egymáshoz. Csak Lente telefonjának hangjelzései, különös, rövid dallamtröredékei törték meg a csendet. Ott hagyták a folyópartot. Elmentek enni.

Mojave Mangó, mondta Holdas Lente, amikor észrevette, hogy Max az autó belső visszapillantóján jobbra-balra lengő, fenyő alakú illatosítót fürkészi. *Új illat. Érzed?*

Ahogy Lente a mellette ülő férfira nézett várva, mit mond, feltűnt neki Max csillogó, szürkészöld szeme. Nosztalgiaszerű érzést ébresztett Lentében ez a különös szempár. Erőt vett magán, nem hagyta, hogy sokáig elgyengüljön.

Nem tudom, milyen illatú a mangó, felelte Max. *Ne haragudj.*

Hát éppen ilyen, mondta a nő, és kicsit elmosolyodott. Egy pillanatra apró gödröcskék jelentek meg arca két oldalán.

A Volvo leparkolt a McDonald'snál.

Lente az autó és a gyorsétterem bejárata között megnézett valamit az okostelefonján. Szétrányolt az automata tolóajtó, az „I'm lovin' it” világító felirat alatt beléptek.

Holdas Lente rendelt magának egy Magic Marcus szendvicset almalével.

Ő pedig egy dupla sajtburgert kér közepes burgonyahasákkal. A férfirá nézett: *Víz jó lesz?*

Max bólintott.

És egy pohár víz.

Míg ettek, Lente Maxot vizsgálgatta, az arcát, a száját, a homlokát, a kezét. Azon törte a fejét, mi legyen a délutáni program. Mire elrágcsálta a szendvicset és elfogyott az almalé, eldöntötte.

Visszatérve Lente házába, a nő először elküldte Maxot zuhanyozni. A férfi gyorsan végzett, kijött. Ő is beállt a vízszugár alá. Felfrissült. A nő fehérneműben, Max boxeralsóban. Lente a telefon kameráját az ágyra irányította, a készüléket az éjjeliszekrényre támasztotta.

Most szeretkeznünk fogunk, közölte Holdas Lente Maxszal.

Max megvakarta a mellkasát, füle tövét. Lassan végigmérte a nő testét.

Szólok előre, figyelmeztetett Lente, *ezt majd mások is látni fogják.* Elindította a készülék videofelvevő funkcióját.

A nő megfogta Max kezét. Megpusztilta a férfit. Átölelték egymást. Az okostelefon rögzítette az eseményeket. Úgy szívta magába a történeket, mint egy tölcser a belé öntött folyadékot. Az íz-, az illat-, a tapintás- és az egyéni időérzetet nem tárolta. A hangokat és a látványt viszont igen.

Vedd a kezébe a telefont, mondta Lente. *Hogy jól látszódjék az arcom.*

Holdas Lente Max szétvetett lábai közül a kamerába nézett. Max minden igyekezetével azon volt, hogy a készülék a kezében lehetőleg ne mozogjon, ne billenjen meg. Így múlt el néhány perc.

Jó, elég, kapcsold ki, mondta aztán a nő.

Odakinn sötétedni kezdett. A levegő a szürkületben homályosnak tűnt, mint tintacseppektől egy pohár víz.

Lazítsunk, mondta Lente. Feküdtek az ágyon, a számítógépről zene szólt.

Hamarosan írt Sugár Villő: „Nyolc körül beugrok Maxért, ok?”
„Várlak”, válaszolt röviden Holdas Lente.

Amikor Sugár Villő megérkezett, Maxot kiküldték, hogy mossa meg a folyóparti kiruccanástól poros Volvót.

Villő elmesélte, mi minden történt vele. A tanácskozást, a pletykákat, amiket hallott, hogy mi volt az ebéd, az unalmas embereket, akikkel kénytelen volt találkozni.

A szokásos türelemjáték meg szaragodás. Dögunalom, zárta beszámolóját Villő.

Váratlanul előállt egy közös program ötletével. A következő hétvégén, ha Lente egyetért, elmehetnének együtt egy izgalmasnak ígérkező kiállításra. A tárlat a „BODY” címet viseli. Lényegében preparált, pózokba állított és megnyúzott emberi testeket és testrészeket tekinthetnek meg a látogatók. Kétszáz halott test bőrburok nélkül. Megkeresték és megnézték az interneten az esemény promóciós videóját. Abban maradtak, megpróbálják összehozni. A férfit majd leadja valakinek Villő.

Hogy tetszett Max?, érdeklődött.

Talán beszerzek egyet én is, mondta Holdas Lente.

Több szempontból is előnyös. Nincs semmi vesztenivalód.

Majd töltek fel képeket, mondta Lente. *Videót is készítettem.*

Összenevettek. Aztán más témákra terelődött a szó.

Elbúcsúztak. Gyengéden megölelték egymást. Sugár Villő – és vele Max – elment.

Holdas Lente főzött egy csésze teát. Elmerült a telefonos képek szemlélésében. Kiválasztotta a legjobbakat a folyóparti sétáról. Megosztotta őket a közösségi oldalon. A videót is feltöltötte.

Éhes lett. Megvacsorázott. Elálmosodott. Fáradtan elnyúlt az ágyon. Lente háza fölött hunyorogva pislácoltak a csillagok: sok-sok figyelő okostelefon ezernyi pici lámpácskája.

